

INTECMAR

Unidade de Patoloxía

**INFORME EPIDEMIOLÓXICO
DE MOLUSCOS BIVALVOS DE GALICIA**

ANO 2014

ÍNDICE

1. Introducción	3
2. Metodoloxía	6
3. Resultados e discusión	
3.1. Mexillón	10
3.2. Ostra plana	16
3.3. Ostra rizada	21
3.4. Ameixas	23
3.5. Berberecho	28
3.6. Solénidos	33
Bibliografía	36

INTRODUCCIÓN

1. INTRODUCCIÓN

A Unidade de Patoloxía do INTECMAR leva a cabo o programa oficial de control patolóxico de moluscos bivalvos de Galicia, coa intención de coñecer a situación zoosanitaria de cultivos e bancos naturais das principais especies comerciais e de dar cumprimento á lexislación.

A Unidade de Patoloxía iniciou a súa andadura en 1995 como “Liña de Patoloxía”, incluída no denominado “Departamento de Microbioloxía e Patoloxía”, do “Centro de Control do Medio Mariño”. A súa labor inicial estivo centrada no estudo de casos de mortaldades anormais e no seguimento dos cultivos de mexillón (*Mytilus galloprovincialis*) para coñecer a distribución do protozoo *Marteilia refringens* e de *M. refringens* e *Bonamia ostreae* na ostra plana (*Ostrea edulis*). Ambos parásitos xa estaban listados na Directiva 91/67 (actualmente derogada).

A partir de 1999 comenzaron a procesarse ameixas e outras especies de bivalvos co obxectivo de ampliar a rede ao seguimento doutras enfermidades relevantes, como a perkinsose (tamén listada na Dir. 91/67) e para coñecer os niveis base da presenza de organismos patóxenos nas especies de bivalvos de interese comercial. Pretendíase con isto poder actuar de alarma ante a aparición de patóxenos que puideran supoñer un risco epizoótico. Para acadar estes obxectivos estableceronse uns puntos de mostraxe fixos que permitisen a elaboración de series temporais.

No ano 2004, coa creación do Instituto Tecnolóxico para o Control do Medio Mariño de Galicia (INTECMAR), a Unidade de Patoloxía queda integrada no INTECMAR, o cal ten atribuídas dentro da competencia da Administración autonómica, e sen prexuízo das competencias atribuídas a outros organismos, potestades administrativas no tocante á investigación para o coñecemento e control das patoloxías dos organismos mariños sometidos a explotación comercial mediante a pesca, o marisqueo e a acuicultura (Lei 3/2004).

En 2004, publícase o Regulamento CE 2004/882 sobre os controis oficiais efectuados para garantir a verificación do cumprimento da lexislación en materia de pensos e alimentos e a normativa sobre saúde animal e benestar dos animais. Este regulamento deixa patente nos seu considerandos que “a saúde animal e o benestar dos animais son factores importantes que contribúen á calidad e á seguridade dos alimentos, á prevención da diseminación de enfermidades dos animais ...” e que os Estados membros deben organizar controis oficiais para velar polo cumprimento da lexislación ao respecto.

En 2006, publícase a Directiva 2006/88/CE relativa aos requisitos zoosanitarios dos animais e dos produtos da acuicultura, e á prevención e ó control de determinadas enfermidades dos animais acuáticos. Esta Directiva recolle o listado de enfermidades dos organismos acuáticos que son de declaración obligatoria na UE e derroga á Dir.

91/67. A transposición desta directiva á lexislación española tivo lugar dous anos mais tarde no Real Decreto 1614/2008.

En 2007, publícase o Real Decreto 617/2007 que *establece a lista das enfermidades dos animais de declaración obligatoria e regula a súa notificación*, con obxecto de adaptalo ao novo sistema de notificación de enfermidades da Organización Mundial da Sanidade Animal (OIE). Este real decreto determina as enfermidades dos animais (terrestres e acuáticos) suxeitas a declaración obligatoria no ámbito de España, da Unión Europea (UE) e da Organización Mundial da Sanidade Animal (OIE) (en xuño de 2014 aprobouse o RD 526/2014 en substitución do RD 617/2007 para adaptarse ás modificacións nas listas e nos criterios de notificación).

Na Directiva 2006/88/CE, ao igual que no Regulamento (CE) 882/2004, indícase que os laboratorios que os Estados membros designen para os diagnósticos oficiais deben ser avaliados e acreditados segundo a normas europeas.

En abril de 2009 o INTECMAR foi acreditado pola Entidade Nacional de Acreditación Española (ENAC), segundo a Norma UNE EN-ISO 17025, para o diagnóstico de *Bonamia* spp., *Marteilia* spp. e *Perkinsus* spp. mediante a técnica histopatoloxica.

Os resultados obtidos na Unidade de Patoloxía do INTECMAR son trasladados ao *Ministerio de Agricultura, Alimentación y Medio Ambiente* (MAGRAMA) nas comunicacóns semestrais, solicitadas polo MAGRAMA segundo o RD 526/2014, e no informe epidemiolóxico anual da nosa comunidades autónoma. Esta información é incorporada ao informe epidemiolóxico español, que o Laboratorio Nacional de Referencia de Enfermidades de Moluscos Bivalvos presenta nas reunións anuais do Laboratorio Comunitario de Referencia no marco da Directiva 2006/88/CE.

Ademais de transmitir os resultados obtidos no INTECMAR, dende a Consellería do Medio Rural e do Mar ao MAGRAMA, en cumprimento coa lexislación europea e española vixente, a Unidade de Patoloxía elabora o presente informe anual onde se recollen, dende un punto de vista mais amplio e non limitado ás enfermidades listadas, os resultados correspondentes ás mostras pertencentes á rede de control.

Compre indicar que a Unidade de Patoloxía recibe, a maiores e por solicitude expresa de técnicos da Consellería do Medio Rural e do Mar, mostras fóra da rede para estudos concretos derivados de demandas do sector por detección de problemas nos bancos ou por supostas mortalidades. Neses casos emítense informes técnicos específicos que son remitidos á Dirección Xeral correspondente. Os feitos mais destacables da anualidade 2014 gardan relación coa marteiliase do berberecho común (*Cerastoderma edule*), da que quedou constatada a súa presenza nas Rías de Arousa, Vigo e Pontevedra. Por outra banda, volvveu causar episodios de mortalidade anormal na Ría de Arousa e foi tamén identificada como causa de episodios de mortalidade elevada en curtos períodos de tempo na Ría de Vigo (informes técnicos 11/14 e 12/14). Por outra banda, asociouse o protozoo *Perkinsus olseni* con mortalidades de ameixa babosa na Ría de Pontevedra (informe técnico 15/14).

METODOLOXÍA

2. METODOLOXÍA

As especies analizadas na rede de control da Unidade de Patoloxía do INTECMAR son as seguintes: mexillón (*Mytilus galloprovincialis*) de rocha e de batea, ostra plana (*Ostrea edulis*), ostra rizada (*Crassostrea gigas*), ameixa fina (*Ruditapes decussatus*), ameixa babosa (*Venerupis pullastra*), ameixa rubia (*Venerupis rhomboides*), ameixa xaponesa (*Ruditapes philippinarum*), berberecho (*Cerastoderma edule*), longueirón (*Ensis siliqua*) e longueirón vello (*Solen marginatus*)¹. Amósase na figura 1 a distribución dos puntos de control por grupos de especies.

As mostras constan de 30 individuos, por ser este o número mínimo de organismos a analizar para detectar, cun 95% de confianza, polo menos 1 individuo infectado por un patóxeno que está presente no 10% da poboación (prevalencia poboacional), asumindo unha sensibilidade e especificidade da técnica de diagnóstico do 100 %, (Ossiander e Wedemeyer 1973).

A recollida das mostras xestiónase a través da Unidade de Mostraxe e Ecofisioloxía do INTECMAR, previa solicitude da Unidade de Patoloxía, e realizaase por persoal de mostraxe propio, por biólogos dos Departamentos Territoriais da Consellería do Medio Rural e do Mar ou mediante a colaboración dos técnicos que realizan asistencias técnicas das Confrarías.

As épocas establecidas para a recolección dos moluscos están fixadas segundo os rexistros históricos, a capacidade do laboratorio e as principais patoloxías que se pretende detectar. A periodicidade de mostraxe é anual para todos os moluscos estudiados, salvo no caso da ostra plana que é semestral.

A técnica de análise empregada para a rede de control é a histopatoloxía. O procesado das mostras faise segundo consta no Procedemento Normalizado de traballo da Unidade PNT-H-05-T (Procesamento de moluscos para o diagnóstico de parásitos e enfermidades mediante histoloxía). Este procedemento resúmese nos seguintes pasos: apertura e observación macroscópica de posibles anomalías; fixación dun fragmento da vianda (manto, gónada, branquia e glándula dixestiva fundamentalmente) con solución Davidson; deshidratación con alcoholes de gradación crecente; aclarado con xileno; inclusión en parafina; corte ao micrótomo e tinción con hematoxilina-eosina para observación ao microscopio óptico.

Cos resultados obtidos de presenza de cada simbionte ou alteración patolóxica, en cada exemplar dos que constitúe a mostra, calcúlase a porcentaxe de individuos afectados (prevalencia na mostra).

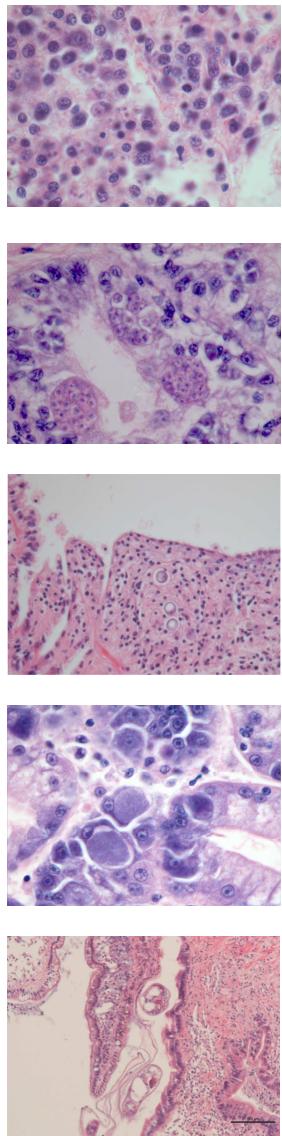
¹ O nome científico das especies mencionadas atende á Resolución de 31 de marzo de 2014 (BOE do 10 de abril de 2014), da Secretaría Xeral de Pesca, pola que se establece e publica o listado de denominacións comercias de especies pesqueiras e de acuicultura admitidas en España.

A pesares de que a rede de control baséase na histopatoloxía, no caso dos diagnósticos da presenza de *Bonamia* en ostra, aplícase a técnica de reacción en cadea da polimerasa cos cebadores Bo/BoAs e corte coa enzima de restricción BgLI (PCR-RFLP), para determinar a especie de *Bonamia* presente, xa que hai uns anos detectouse que en Galicia están presentes as especies *B. ostreae* e *B. exitiosa*.

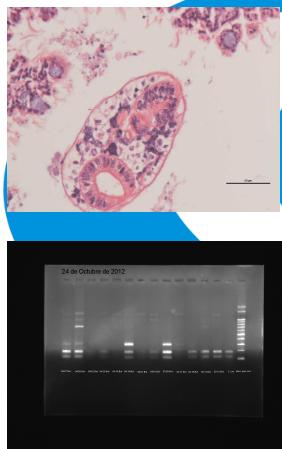
Na figura 1 resúmese a distribución dos puntos de mostraxe ao longo da costa galega. No símbolo identificado na lenda como “epifaunais” inclúense a ostra plana e a ostra rizada e no grupo dos “infaunais” inclúense o seguintes: ameixa fina, xaponesa, babosa, rubia, longueirón, longueirón vello e berberecho.

Figura 1.- Distribución dos puntos de mostraxe da rede de control da Unidade de Patoloxía.

RESULTADOS E DISCUSIÓN

MEXILLÓN

3.1 MEXILLÓN *Mytilus galloprovincialis*

Nas táboas I e II especifícanse as 20 estacións de mostraxe (15 localizadas en polígonos de cultivo e 5 correspondentes a poboacións salvaxes de mexillón) incluídas na rede de control de mexillón (*Mytilus galloprovincialis*).

Táboa I. Localización dos puntos de mostraxe da rede de control de mexillón de batea.

Ría	Polígono-Batea
Ares-Betanzos	Sada A1-36
Muros-Noia	Muros B-1
Muros-Noia	Noia A-31
Arousa	Pobra E-1
Arousa	Vilagarcía B-2
Arousa	Cambados C(Norte)-48
Arousa	Grove C1-327
Arousa	Ribeira B-7
Pontevedra	Portonovo A-3
Pontevedra	Bueu A2-1
Pontevedra	Cangas A-6
Vigo	Redondela B-13
Vigo	Cangas D-1
Vigo	Cangas G-1
Enseada Baiona	Baiona A-1

Táboa II. Localización dos puntos de mostraxe da rede de control de mexillón de rocha.

Ría	Zona	Punto
Viveiro	Viveiro	Pte da Misericordia
Ares-Betanzos	Miño	Muro Petra Sabio
A Coruña	A Coruña	Banco do Carniceiro
Muros-Noia	Muros	Praia da Virxe
Enseada Baiona	Baiona	Sur Monte Lourido

As mostras foron recollidas ao longo o mes de abril. No caso dos mexillóns cultivados en batea, os exemplares eran da parte superior das cordas (profundidade

aproximada de 1 m), zona onde se detectan xeralmente as maiores prevalencias de *Marteilia refringens* (Fuentes e col. 1995; Robledo e Figueras 1995). Os resultados obtidos da análise das mostras ao microscopio óptico aparecen reflectidos nas **táboas III e IV**.

O RD 526/2014 e o RD 1614/2008 inclúen as infeccións por *M. refringens* entre as enfermidades listadas de notificación obligatoria. O mexillón *M. galloprovincialis* e a ostra plana *O. edulis* están consideradas, entre outros, como especies sensibles a esta patoloxía.

No mexillón, este parásito prolifera a través dos epitelios dígestivos afectando á funcionalidade do sistema dígestivo, limitando a capacidade de adquisición de recursos enerxéticos e inhibindo o desenvolvemento da gónada e do tecido de reserva, coa consecuente perda de condición do mexillón (Villalba, 1995).

Exemplares infectados polo protozo *M. refringens* foron detectados en 9 das 20 mostras analizadas. O parásito foi detectado en bateas das rías de Vigo, Pontevedra e Arousa, así como en mexillón de rocha de Miño. Os valores foron similares, en xeral, aos de anos anteriores, sen detectarse diferenzas estatisticamente significativas respecto ao ano anterior.

Dos demais **organismos protozoos** rexistrados, podemos destacar, un ano máis, a diferenza entre a prevalencia do protozo *Nematopsis* no mexillón de rocha de Baiona co resto das mostras analizadas, nas que as prevalencias eran nulas ou moi baixas. Outros protozoos a destacar son os ciliados en branquia e en glándula dígestiva, que acadaron prevalencias elevadas aínda que a intensidades baixas, ao igual que en anos anteriores. Compre ter en conta que a presenza de ciliados de diversas especies en branquia, a maioría considerados comensais, é moi habitual nos bivalvos.

En canto aos **organismos metazoos** parásitos do mexillón, destaca o copépodo *Mytilicola intestinalis* que aparece no tubo dígestivo do mexillón, onde pode causar danos lixeiros no epitelio intestinal e incluso redución na condición do molusco. Este simbionte detectouse en todas as mostras analizadas, con prevalencias que oscilaron entre 16,7 e 90%.

Outro grupo de metazoos moi habituais son os turbelarios, un tipo de vermes planos que aparecen tanto na branquia como no dígestivo e que destacan por acadar niveis de prevalencia mostral significativamente superiores nalgunhas mostras mexillóns de batea. No caso dos que aparecen na branquia (*Urastoma* sp.), soen actuar como comensais que se alimentan do moco que cubre a branquia e poden verse a simple vista como puntiños brancos espallados pola branquia, podendo causar danos locais no epitelio branquial. Os que aparecen no dígestivo (*Paravortex* sp.) tamén estarían actuando como comensais e non se lle atribúen danos no hospedador.

No caso dos trematodos, outro tipo de vermes planos, a súa presenza no mexillón é moito mais inferior ca dos outros organismos metazoos rexistrados. Esporoquistes e metacercarias son fases larvarias que empegan aos bivalvos como hospedadores

intermediarios. Os esporoquistes soen causar a castración do individuo parasitado e danos a nivel doutros tecidos que tamén invade, podendo chegar a causar a morte do individuo. As metacercarias soen enquistarse entre os tecidos musculares (xeralmente no pe) provocando danos funcionais máis ou menos relevantes en función da intensidade da infección. Ao igual que en anos anteriores, as prevalencias mais elevadas rexistráronse no mexillón de rocha, aínda que con prevalencias e intensidades de infección xeralmente baixas.

Os demais organismos simbiontes detectados, reflectidos nas táboas, aos que non se fai referencia expresa neste texto non se consideran de relevancia como para ser comentados neste informe xeral.

Táboa III- Prevalencias dos organismos simbiontes detectados nas mostras da rede de control patolóxico de mexillón de batea en 2014.

Polígono	Data mostraxe	Quistes bact.	Colonias proc. intracel.		<i>Nematoxpsis</i>	<i>Martellia</i>	<i>Steinhausia</i>	Ciliados		Coccidios	Trematodos		Turbelarios		Copépodos		Metazoos non identif.
			Br	GD				Br	GD		Esporoqu.	Metac. Enquist	<i>Urastoma</i>	<i>Paravortex</i>	Mytilicola	Outros	
Sada A1	07/04/2014	0,0	3,3	10,0	0,0	0,0	20,0	80,0	70,0	0,0	0,0	0,0	0,0	3,3	43,3	23,3	0,0
Muros B	21/04/2014	0,0	0,0	6,7	0,0	0,0	0,0	80,0	96,7	3,7	0,0	0,0	16,7	0,0	63,3	33,3	6,7
Noia A	21/04/2014	0,0	0,0	16,7	0,0	0,0	0,0	83,3	86,7	4,3	3,3	0,0	0,0	0,0	50,0	10,0	0,0
Pobra E	07/04/2014	0,0	0,0	13,8	0,0	20,7	0,0	100,0	51,7	0,0	3,4	0,0	3,4	0,0	89,7	10,3	0,0
Vilagarcía B	23/04/2014	0,0	0,0	16,7	0,0	36,7	0,0	80,0	30,0	0,0	3,3	0,0	3,3	0,0	80,0	0,0	0,0
Cambados CN	08/04/2014	0,0	0,0	3,3	0,0	3,3	0,0	46,7	20,0	0,0	0,0	0,0	13,3	0,0	30,0	16,7	3,3
Grove C1	10/04/2014	0,0	3,3	6,7	0,0	3,3	5,6	50,0	30,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	73,3	0,0	0,0
Ribeira B	09/04/2014	0,0	0,0	3,3	0,0	3,3	0,0	36,7	43,3	0,0	3,3	0,0	0,0	0,0	63,3	0,0	0,0
Portonovo A	07/04/2014	0,0	0,0	6,7	3,3	6,7	0,0	80,0	80,0	0,0	0,0	0,0	16,7	0,0	90,0	30,0	0,0
Bueu A2	06/05/2014	0,0	3,3	6,7	0,0	0,0	5,6	20,0	0,0	0,0	0,0	0,0	40,0	3,3	16,7	10,0	6,7
Cangas A	09/04/2014	0,0	3,3	0,0	0,0	0,0	33,3	43,3	26,7	0,0	0,0	0,0	13,3	0,0	56,7	3,3	0,0
Redondela B	10/04/2014	0,0	0,0	0,0	0,0	23,3	0,0	86,7	63,3	0,0	0,0	0,0	6,7	0,0	53,3	3,3	3,3
Cangas D	08/04/2014	0,0	0,0	0,0	0,0	3,3	5,3	96,7	46,7	0,0	0,0	0,0	13,3	0,0	83,3	16,7	0,0
Cangas G	14/04/2014	0,0	0,0	3,3	0,0	0,0	26,7	60,0	63,3	0,0	0,0	0,0	6,7	0,0	43,3	0,0	3,3
Baiona A	10/04/2014	0,0	0,0	6,7	0,0	0,0	0,0	63,3	60,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	23,3	0,0	3,3

Proc: procariotas; Br: branquia e GD: glándula dígestiva.

Táboa IV- Prevalencias dos organismos simbiontes detectados nas mostras da rede de control patolóxico de **mexillón de rocha** en 2014.

Zona / Punto	Data mostra	Microalgas	Quistes bact.	Colonias proc. intracel.			<i>Nematopsis</i>	<i>Marteilia</i>	<i>Steinhausia</i>	Ciliados		Coccidios	Trematodos		Turbelarios	Copépodos		Metazoos non identif.	
				Br	Br	GD				Br	GD	Ril	Esporoqu.	Metac. Enquist	<i>Urastoma</i>	<i>Paravortex</i>	Mytilicola	Outros	
Ponte da Misericordia	31/03/2014	0,0	0,0	3,3	3,3		16,7	0,0	0,0	36,7	30,0	0,0	0,0	40,0	0,0	0,0	70,0	10,0	0,0
Pasaxe. Bco do Carniceiro	31/03/2014	0,0	0,0	6,7	10,0		6,7	0,0	0,0	63,3	40,0	3,3	3,3	13,3	10,0	0,0	60,0	3,3	0,0
Miño – Muro Petra Sabio	31/03/2014	0,0	0,0	0,0	3,3		0,0	30,0	0,0	60,0	6,7	0,0	3,3	13,3	0,0	0,0	83,3	3,3	0,0
Muros – Pr. da Virxe	01/04/2014	0,0	0,0	0,0	3,3		0,0	0,0	14,3	30,0	80,0	0,0	0,0	16,7	0,0	0,0	76,7	0,0	0,0
Baiona –Sur Mte Lourido	31/03/2014	0,0	16,7	0,0	3,3		90,0	0,0	0,0	23,3	23,3	0,0	3,3	13,3	0,0	0,0	33,3	3,3	13,3

Proc: procariotas; Br: branquia e GD: glándula dígestiva.

OSTRA PLANA

3.2 OSTRA PLANA *Ostrea edulis*

Na táboa V especificáñanse as 9 estacións de mostraxe (3 localizadas en polígonos de batea e o resto en bancos naturais) incluídas na rede de control de ostra plana (*Ostrea edulis*).

Táboa V. Localización dos puntos de mostraxe da rede de control de ostra plana.

Ría	Zona	Polígono / Banco	Orixé
Ortigueira	Cariño	Punta Sismundi	Banco Natural
Ferrol	Ferrol	Mugardos/Barallobre	Banco Natural
Muros-Noia	Noia	O Freixo	Banco Natural
Arousa	Ribeira	Praia de Coroso	Banco Natural
Arousa	Cambados	Cambados D	Batea
Arousa	O Grove	Grove A	Batea
Pontevedra	Pontevedra	Illa de Tambo	Banco Natural
Vigo	Redondela	Redondela A	Batea

As mostraxes realizáronse en dous períodos, primavera e outono-inverno, aínda que non en todas as estacións foi posible debido á dificultade de conseguir mostra nalgúnha delas. A mostra de Ribeira é a que máis problemas ven xerando nos últimos anos, xa que é un banco no que xa non está habendo extracción.

O RD 526/2014 e o RD 1614/2008 inclúen as infeccións por *Marteilia refringens*, *Bonamia ostreae* entre as enfermidades listadas de notificación obligatoria, sendo a ostra plana *O. edulis* unha das especies consideradas como especies sensibles a estas patoloxías.

Tíñase científicamente assumido que *Bonamia ostreae* era a especie que infectaba a ostra plana galega e do resto de Europa (Montes, 1995). A extensión no emprego de técnicas moleculares fixo que no ano 2007 se detectara tamén a especie *Bonamia exitiosa* infectando a ostra plana galega (Abollo et al. 2008), o que supuxo a detección dunha enfermidade considerada exótica (Directiva 2006/88/CE) en Europa. A diferenciación entre unha e outra especie require do emprego da técnica da reacción en cadea da polimerasa (PCR) para amplificar fragmentos de ADN do parásito, xa que por histoloxía non son facilmente distinguibles. As infección por *B. ostreae* e *B. exitiosa* son de declaración obligatoria segundo o RD 1614/2008 e o RD 526/2014. Non hai información publicada respecto a unha patoxenicidade diferencial entre ambas especies, polo que a presenza das dúas especies en Galicia non ten mais

efectos que os normativos, xa que supuxo a detección dun patóxeno considerado, ainda a día de hoxe, pola normativa como “exótica”.

Os resultados obtidos (**Táboas VI e VII**) confirman, un ano máis, a presencia de *Bonamia* spp. en distintos puntos da costa galega. As prevalencias rexistradas oscilaron entre 6,7 e 23,3 % nas mostras que resultaron positivas. Compre resaltar a ausencia de ostras infectadas nas mostras procedentes da Ría de Noia por terceiro ano consecutivo.

Non se detectou ningún exemplar infectado por *Marteilia refringens* e houbo casos puntuais de ostras con neoplasia, ao igual que en anos anteriores, que son, xunto coa bonamiose, as patoloxías consideradas mais perjudiciais para a ostra.

A análise por PCR con enzima de restrición (PCR-RFLP) (manual acuático OIE 2012), dos exemplares que resultaron positivos por histoloxía, revelou a presenza de maioritaria de *B. exitiosa* frente á *B. ostreae*. Compre indicar que só se analizan por PCR-RFLP aqueles exemplares nos que se observou infección nos tecidos pola técnica histopatolóxica.

Os demais organismos simbiontes detectados foron escasos e apareceron, en xeral, a niveis baixos de prevalencia e intensidade.

Táboa VI- Prevalencias dos organismos simbiontes detectados en **ostra plana** na primavera de 2014.

Ría	Zona	Polígono/Banco	Data mostraxe	Colonias proc. intracelulares		Coccidios renais	Bonamia sp.	Marteilia sp.	Ciliados		Copépodos		Trematodos	Neoplasia
				Br	GD				Br	GD	Br	GD	Esporoquistes	
Ortigueira	Cariño	Punta Sismundi	31/03/2014	0,0	6,7	0,0	6,7	0,0	13,3	10,0	3,3	3,3	0,0	3,3
Ferrol	Ferrol	Mugardos	02/04/2014	0,0	11,1	0,0	7,4	0,0	33,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Muros-Noia														
Arousa	Cambados	Cambados D O	08/04/2014	0,0	3,3	0,0	0,0	0,0	3,3	6,7	0,0	0,0	0,0	0,0
Arousa	O Grove	Grove A O	08/04/2014	0,0	13,3	0,0	0,0	0,0	3,3	10,0	0,0	6,7	3,3	0,0
Pontevedra														
Vigo	Redondela	Redondela A	03/04/2014	0,0	13,3	0,0	0,0	0,0	10,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

Proc: procariotas; Br: branquia e GD: glándula dígestiva.

Táboa VII- Prevalencias dos organismos simbiontes e alteracións patolóxicas en **ostra plana** no **outono-inverno** de 2014.

Ría	Zona	Polígono/Banco	Data mostraxe	Colonias proc. intracelulares		Coccidios renais	<i>Bonamia</i> sp.	<i>Marteilia</i> sp.	Ciliados		Copépodos		Trematodos	Neoplasia
				Br	GD				Br	GD	Br	GD		
Ortigueira	Cariño	Punta Sismundi	27/10/2014	0,0	6,7	0,0	10,0	0,0	13,3	6,7	3,3	0,0	0,0	6,7
Ferrol	Ferrol	Mugardos	27/10/2014	0,0	3,3	0,0	6,7	0,0	10,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Muros-Noia	Noia	O Freixo	17/11/2014	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	39,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Arousa	Cambados	Cambados D	18/11/2014	0,0	5,0	0,0	0,0	0,0	0,0	5,0	0,0	5,0	0,0	0,0
Arousa	O Grove	Grove A	12/11/2014	0,0	0,0	0,0	23,3	0,0	20,0	0,0	0,0	0,0	0,0	6,7
Pontevedra	Pontevedra	Illa de Tambo	01/12/2014	0,0	3,3	0,0	16,7	0,0	6,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Vigo	Redondela	Redondela A												

Proc: procariotas; Br: branquia e GD: glándula dígestiva.

OSTRA RIZADA

3.2 OSTRA RIZADA *Crassostrea gigas*

Os puntos de mostraxe da rede de control de ostra rizada (*Crassostrea gigas*) veñen desglosados na táboa VIII.

Táboa VIII. Localización dos puntos de mostraxe da rede de control da ostra rizada.

Ría	Zona	Polígono / Banco	Orixé
O Barqueiro	O Barqueiro	Praia Salgueira	Banco Natural
Viveiro	Celeiro	Praia de Celeiro	Banco Natural
Arousa	Cambados	Cambados D	Batea
Arousa	O Grove	Grove A	Batea
Vigo	Redondela	Redondela A	Batea

Na **táboa IX** recóllese os resultados obtidos da análise patolóxica. Como pode observarse, a ostra rizada, de talla comercial, destaca pola escaseza de organismos simbiontes e/ou patoloxías coñecidas e detectables por histoloxía.

Táboa IX- Prevalencias dos organismos simbiontes e alteracións patolóxicas en **ostra rizada** en 2014.

Ría	Polígono/ Banco	Data recolhida	Colonias proc. intracel.		Ciliados		Metazoo no identif	Copépodos	Hipertrofia gametocítica viral
			Br	GD	Br	GD			
O Barqueiro	Pr. Salgueira	20/10/2014	0,0	0,0	6,7	3,3	13,3	0,0	0,0
Viveiro	Canle da Ría	20/10/2014	0,0	0,0	4,2	0,0	29,2	4,2	0,0
Arousa	Cambados D	25/11/2014	0,0	3,3	20,0	23,3	0,0	3,3	3,3
Arousa	Grove A	25/11/2014	0,0	6,7	6,7	26,7	0,0	0,0	0,0
Vigo	Redondela A	12/11/2014	0,0	0,0	0,00	0,0	16,7	3,3	0,0

Proc: procariotas; Br: branquia e GD: glândula dígestiva.

AMEIXAS

3.2 AMEIXAS

A rede de control de ameixas (táboa X) inclúe ás especies comercialmente máis importantes: ameixa fina (*Ruditapes decussatus*), ameixa babosa (*Venerupis pullastra*), ameixa rubia (*Venerupis rhomboides*) e ameixa xaponesa (*Ruditapes philippinarum*)². Os puntos de mostraxe localízanse nos bancos principais das zonas de produción do litoral galego.

As mostraxes realizáronse principalmente durante o mes de maio, un dos meses supostamente de maior presenza do protozoo *Perkinsus olseni*, que é o parasito mais importante que afecta ás ameixas. Os resultados obtidos móstranse na **táboa XI**. Non foi posible a recollida de todas as mostras por escaseza de recurso nalgunhas zonas.

Táboa X. Localización dos puntos de mostraxe da rede de control de ameixas.

Ría	Zona	Banco	Especie
O Barqueiro	O Barqueiro	Praia Salgueira	A. fina
O Barqueiro	O Barqueiro	Praia da Lama	A. xaponesa
Ortigueira	Cariño	O Puntal	A. fina
Ferrol	Ferrol	As Pías	A. babosa
Ares-Betanzos	Pontedeume	Canle do día 8	A. xaponesa
A Coruña	A Coruña	O Burgo	A. babosa
Camariñas	Camariñas	A Vasa	A. xaponesa
Muros-Noia	Noia	O Freixo	A. babosa
Muros-Noia	Noia	Testal	A. fina
Arousa	Carril	Pr. Compostela	A. xaponesa
Arousa	Vilanova	Pr. O Castelete	A. babosa
Arousa	Illa de Arousa	Areoso	A. rubia
Arousa	Illa de Arousa	O Bao	A. babosa
Arousa	A Toxa	Ponte A Toxa	A. fina
Pontevedra	Praceres	Praceres	A. fina
Pontevedra	Praceres	Praceres	A. xaponesa
Vigo	Cangas	Pta. Rodeira	A. babosa
Vigo	Arcade	Bco Cunchido	A. xaponesa

² O nome científico atende á Resolución de 31 de marzo de 2014 (BOE do 10 de abril de 2014), que se establece e publica o listado de denominacións comercias de especies pesqueiras e de acuicultura admitidas.

A infección por *P. olseni* é de declaración obligatoria, segundo o RD 526/2014 e segundo o código acuático da Organización Mundial da Sanidade Animal (OIE). En 2014 detectouse *P. olseni* en 15 das 17 mostras de ameixa analizadas. A prevalencia das mostras positivas oscilou entre 3,3 e 70%. A presenza de *P. olseni* está case sempre asociada con infiltracións máis ou menos extensas nos tecidos afectados. De feito, a perkinsose en moluscos soe provocar lesións e debilitamento do hóspede podendo chegar a causarlle a morte. Este protozoo foi asociada a episodios de mortalidades masivas en distintas partes do mundo (Villalba e col. 2004).

Os demais organismos simbiontes detectados foron os habituais. A continuación coméntanse os resultados mais destacables dos presentados na táboa XI.

Nas primeiras catro columnas da táboa desglósanse os organismos **procariotas** (bacterias). A presenza de colonias de organismos procariotas intracelulares (CPI tipo rickettsias) foi xeralizada, con valores elevados en moitos casos. Aínda que a presenza de CPI tipo rickettsias en moluscos bivalvos é habitual en mostras non relacionadas con episodios de elevadas mortalidades, teñen sido asociadas con importantes mortalidades en poboacións de bivalvos en distintas partes do mundo. En Galicia, CPI tipo rickettsias foran identificadas como causa probable de episodios de mortalidade elevadas en ameixa rubia (*V. rhombooides*) en Ribeira nos anos 90 (Villalba e col. 1999) e volveron detectarse no ano 2010 con prevalencias e intensidades considerablemente elevadas en ameixa rubia na Ría de Vigo, asociadas a supostas mortalidades (Darriba e col. 2012).

Altas prevalencias de quistes bacterianos en branquia en ameixa fina foron detectados nalgúns bancos. A natureza destas estruturas, tamén chamadas bolsas bacterianas, non está claramente identificada. Cabe a posibilidade que sexan tamén CPI; pero mediante a microscopía óptica non é posible asegurar que sexan intracelulares.

Do grupo dos **protozoos**, ademais do *Perkinsus*, podemos destacar a presenza de ciliados na branquia e de gregarinas do xénero *Nematopsis*, co seu valor máximo na ameixa rubia ao igual que en anos anteriores.

Elevadas prevalencias de plasmodios, supostamente do haplosporidio *Minchinia tapetis*, detectáronse en 9 das 17 mostras de ameixa con prevalencias entre 3,3 e 96,3%. Existen citas da presenza deste haplosporidio en Galicia dende o ano 1993 e non parece constituir unha ameaza para as poboacións de ameixa (Villalba e col. 1993; López e col. 1998), onde soe aparecer a intensidades baixas.

Do grupo dos **metazoos**, rexistráronse copépodos e turberlarios en branquia e glándula dixestiva, larvas de cestodos e larvas de trematodos en diferentes estados. Os turbelarios, que acadaron prevalencias entorno ao 50% en tres dos bancos analizados, soen actuar como meros comensais sen causar danos no hospedador.

No tocante aos estados larvarios de trematodos dixeneos (platelmintos), apareceron fundamentalmente como metacercarias enquistadas. A súa presenza en bivalvos é habitual, xa que os ciclos de vida destes parásitos teñen en moitos casos aos bivalvos como hospedadores primarios, secundarios e nalgún caso incluso definitivos, aínda que os hospedadores definitivos soen ser aves ou peixes. A fase larvaria máis perjudicial para os bivalvos é a fase esporoquiste, xa que castran a gónada podendo

estenderse por outros tecidos e chegar a causar a morte do individuo infectado. Nas ameixas aparecen en casos puntuais polo que non parece ser un problema. Na fase de metacercarias causan outro tipo de efectos no hospedador, como poden ser alteracións na funcionalidade dos órganos afectados. As metacercarias soen aparecer enquistadas en zonas musculares como o pe, áinda que tamén poden aparecer sen enquistar (núas) no borde do manto, na zona entre o manto e a valva ou na charnela, neste caso poden chegar a causar alteracións no crecemento, no peche das valvas etc.

Ademais dos datos obtidos da observación microscópica das preparacións histolóxicas, faise un recoñecemento macroscópico das valvas co fin de caracterizar a presenza do síndrome de anel marrón. Das mostras analizadas, detectouse presenza deste síndrome en ameixa xaponesa en Lourizán (6 casos), en Praia Compostela (3 casos) e en O Barqueiro (1 caso). Na ameixa babosa detectouse 1 caso en O Burgo e outro en As Pías. En calquera caso, trátase de prevalencias moi baixas.

Táboa XI- Prevalencias dos organismos simbiontes e alteracións detectados na rede de control patolóxico de ameixas en 2014.

Especie	Zona / Banco	Data mostraxe	Quistes bacterianos	Colonias Proc. Intracel.		Colonias Proc.	Gregarininas	Steinhausia	Perkinsus	Plasmadio	Ciliados		Trematodos		Turbelarios		Copépodos		Cestodos	Metazoa non identif	Neoplasia		
				Br	Br						Manto/Palpo	Nematopsis	outras	Br	GD	Esporoqu.	Metac. Enquist.	Metac. nitas	Urastoma	Paravortex	Br	GD	
1	Barqueiro Pr.Salgueira	28/04/14	83,3	70,0	11,1	0,0	36,7	23,3	0,0	16,7	96,3	36,7	0,0	0,0	0,0	0,0	13,3	3,7	0,0	0,0	0,0	3,3	0,0
3	Barqueiro Pr. da Lama	06/05/14	0,0	0,0	22,2	6,7	0,0	33,3	0,0	6,7	0,0	33,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
1	Cariño	28/04/14	63,3	46,7	0,0	6,7	0,0	40,0	0,0	30,0	30,0	80,0	0,0	0,0	50,0	0,0	3,3	53,6	0,0	0,0	3,3	0,0	0,0
2	Ferrol*	12/05/14	0,0	93,3	26,7	0,0	6,7	0,0	0,0	3,3	20,0	90,0	0,0	0,0	16,7	0,0	3,3	20,0	0,0	0,0	0,0	3,3	0,0
3	Pontedeume	05/05/14	0,0	6,7	33,3	3,3	3,3	10,0	0,0	6,7	0,0	30,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	3,3	0,0	0,0	0,0	0,0
2	A Coruña	12/05/14	0,0	6,7	10,0	6,7	6,7	6,7	0,0	70,0	26,7	13,3	0,0	0,0	16,7	3,3	0,0	10,0	0,0	0,0	0,0	6,7	0,0
1	Noia Testal	05/05/14	56,7	0,0	13,3	0,0	0,0	43,3	0,0	0,0	0,0	6,7	0,0	0,0	0,0	50,0	30,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
3	Carril*	28/04/14	3,3	80,0	56,7	10,0	0,0	0,0	0,0	30,0	0,0	63,3	3,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
2	Vilanova	28/04/14	0,0	40,0	13,3	0,0	33,3	3,3	5,9	66,7	3,3	60,0	3,3	0,0	16,7	0,0	0,0	20,0	0,0	3,3	3,3	0,0	0,0
4	A Illa * Areoso	07/05/14	80,0	100,0	46,7	26,7	100,0	26,7	0,0	0,0	6,7	80,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	10,0	33,3	33,3	0,0	0,0
2	A Illa ^Δ O Bao	05/05/14	0,0	63,3	13,3	0,0	63,3	0,0	0,0	10,0	0,0	83,3	0,0	0,0	0,0	0,0	6,7	10,0	0,0	10,0	6,7	3,3	0,0
1	A Toxa	28/04/14	60,0	6,7	13,3	0,0	10,0	23,3	0,0	26,7	0,0	46,7	0,0	0,0	13,3	0,0	6,7	50,0	3,3	3,3	0,0	0,0	0,0
1	Praceres	28/04/14	56,7	26,7	13,3	0,0	0,0	73,3	0,0	70,0	40,0	6,7	0,0	0,0	0,0	0,0	10,0	20,0	6,7	0,0	0,0	0,0	0,0
3	Praceres	16/06/14	0,0	86,7	70,0	0,0	20,0	56,7	6,7	36,7	0,0	70,0	0,0	0,0	3,3	0,0	13,3	13,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
2	Cangas*	28/05/14	0,0	93,3	6,7	0,0	96,7	20,0	9,1	3,3	10,0	66,7	0,0	0,0	6,7	0,0	0,0	23,3	0,0	6,7	0,0	0,0	0,0
3	Arcade	13/05/14	0,0	10,0	51,7	0,0	0,0	0,0	0,0	23,3	0,0	43,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	20,7	0,0	3,4	0,0	0,0
1	Redondela	28/04/14	20,0	3,3	6,7	0,0	0,0	0,0	0,0	23,3	83,3	26,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	3,3	6,7	0,0	0,0

Especies: 1: *R. decussatus*; 2: *V. pullastrata*; 3 *R. philippinarum* e 4: *V. rhombooides* Proc: procariotas; Br: branquia e GD: glándula dígestiva

*detectáronse coccidios renais nalgúns exemplares; ^Δ microsporidios nun exemplar.

BERBERECHO

3.2 BERBERECHO *Cerastoderma spp.*

A rede de control de berberecho (*Cerastoderma edule*) estaba integrada polos puntos que figuran na táboa XII e a recollida das mostras tiña lugar todos os anos no mes de xuño. Dende 2012 a recollida de mostras variou a consecuencia da rede especial de control da presenza do protozoo *Marteilia cochillia* en bancos de berberecho galegos. Polo tanto, adiantouse a recollida de mostras á derradeira semana de maio e incluíronse novos puntos de control, considerados estratéxicos para continuar coa rede de control da marteilose.

Táboa XII. Localización dos puntos fixos de mostraxe da rede de control de berberecho.

Ría	Zona	Banco
O Barqueiro	O Barqueiro	Lombo do Sor - Villabril
Ortigueira	Espasante	Ladrido
Ferrol	Barallobre	Praia de Maníños
Ares-Betanzos	Miño	Lombo da Espiñeira
Corme-Laxe	Anllóns	Anllóns
Camariñas	Camariñas	Río da Ponte
Muros-Noia	Muros	Praia da Virxe
Muros-Noia	Noia	Testal
Arousa	A Pobra	Praia de Raposiños
Arousa	Cabo de Cruz	Praia Barraña
Arousa	Cambados	O Sarrido
Pontevedra	Lourizán	Praceres
Vigo	Redondela	Praia de Cesantes

Os resultados obtidos nas mostras que tradicionalmente incluídas na rede anual de control (táboa XII) e nas realizadas a maiores durante esta anualidade, aparecen reflectidos na **táboa XIII**.

As tres patoloxías más importantes que viñan afectando ao berberecho do litoral galego eran a neoplasia diseminada, a granulomatose (focos grandes de infiltración hemocitaria intensa) e os trematodos (Villalba e col. 2001; Carballal e col. 2001; Iglesias 2006). O ano 2012 supuxo a incursión dun novo parasito que resultou letal para os bancos de berberecho da ría de Arousa e que foi identificado como *Marteilia cochillia* (Villalba et al. 2014).

A **neoplasia diseminada** maniféstase como unha proliferación extraordinaria de células anormais nos seos e espazos vasculares do sistema circulatorio e no tecido conjuntivo de gónada, glándula dígestiva e manto; estendéndose cara o resto de tecidos conforme incrementa a intensidade da mesma podendo chegar a provocar a morte dos berberechos. Esta patoloxía foi detectada en 9 das 16 mostras analizadas, con prevalencias que oscilaron entre 3,3 e 10,0%.

A presencia de **granulomatose** con focos grandes de infiltración hemocitaria intensa (FGIHI) está caracterizada pola aparición de granulomas (focos de carácter inflamatorio) de gran extensión, integrados por hemocitos que conteñen células fagocitadas que ainda non puideron ser caracterizadas e que poderían ser hemocitos en proceso de degradación ou parasitos unicelulares (Villalba e col. 2001; Carballal e col. 2001; Carballal e col. 2003). O desenrolo destes focos causa lesións moi graves que parecen conducir á morte dos berberechos (Iglesias 2006). Esta alteración detectouse en 5 das 16 mostras analizadas, cunha prevalencia entre 3,3 e 26,7%. Compre indicar que ademáis dos granulomas do tipo FGIHI é moi habitual en berberecho detectar outros tipos de granulomas, xeralmente asociados a partículas estrañas, metacercarias enquistadas ou incluso nematopsis; pero non se inclúen na táboa pola súa inespecificidade.

No tocante aos **trematodos**, detectáronse fases larvarias deste tipo de vermes planos (platelmintos) en 13 dos 16 bancos estudiados. Os berberechos actúan como hospedadores intermediarios primarios, albergando esporoquistes destes parasitos, ou como hospedadores secundarios, contendo metacercarias. As fases más daniñas do ciclo biolóxico deste metazoo corresponden á fase de esporoquiste, xa que estes parasitan a gónada provocando a castración do molusco e chegan a invadir o resto de tecidos do hospedador, podendo mesmo causarlle a morte. As prevalencias de parasitación por esporoquistes nas mostras afectadas, oscilaron entre 3,3 e 30,0%, detectándose en 11 dos 16 bancos estudiados. A presenza de metacercarias foi tamén habitual, detectándose en 13 bancos, con prevalencias entre 3,3 e 100 %. Os efectos que poden causar as metacercarias son de tipo motor, alteracións do crecemento, dificultades de enterramento etc.

Outro organismo simbionte de relevancia detectado no berberecho foi ***Perkinsus olseni***, que apareceu en Muros con baixa intensidade e unha prevalencia do 23,3%. Este protozoo fora detectado por primeira vez nun único exemplar do mesmo banco no ano 2006 e en anos posteriores foi oscilando entre prevalencias moi baixas e moi altas (Darriba et al. 2010). A detección deste simbionte ten relevancia noutras especies de bivalvos onde actúa como parasito con efectos negativos para as poboacións. No caso do berberecho non supón, polo de agora, ningún risco para os individuos infectados, xa que non se apreciaron signos de multiplicación ou danos nos tecidos, trátase sempre de poucos trofozoitos illados xeralmente en vías de degradación.

Con respecto aos demais organismos simbiontes detectados, resaltan polas prevalencias acadadas, as gregarinas do xénero *Nematopsis*, os quistes bacterianos e as colonias de organismos procariotas intracelulares en branquia e os ciliados na branquia e cavidade paleal.

As gregarinas do xénero *Nematopsis* son habituais en moluscos bivalvos, detectándose case sempre no berberecho en niveis de prevalencia próximos ao 100%.

En canto ás colonias de organismos procariotas intracelulares e aos quistes bacterianos en branquia, destacaron as elevadas prevalencias detectadas nalgúns bancos. As infeccións intensas destes procariotas poderían asociarse con efectos letais para os hospedadores.

No caso dos ciliados que aparecen libres polas branquias e a cavidade paleal en xeral, son moi habituais en moluscos bivalvos e considéranse comensais que non soen asociarse con danos no hospedador se as intensidades non son elevadas. Aparecen tamén nalgunhas mostras un tipo de ciliados que se localizan no entorno do borde do manto, que non se reflexan na táboa.

No tocante ao protozoo do xénero *Marteilia*, este ano foi posible a recollida de mostras de berberecho común (*C. edule*) en todos os bancos que estaban integrados na rede de control histórica. Só a mostra de Vilaboa (R. de Vigo) estaba composta por exemplares de berberecho birollo (*C. glaucum*). Compre sinalar, que esa mostra foi recollida, a maiores, tras as mortalidades rexistradas na zona de Redondela, o que pudo condicionar que xa non puideran recoller ningún exemplar de *C. edule* en Vilaboa.

Detectáronse berberechos infectados por *M. cochillia* nas Rías de Arousa, Pontevedra e Vigo constatándose así a dispersión deste protozoo nestas tres rías. Con posterioridade á toma de mostras para a rede de control, tiveron lugar episodios de mortaldade elevados, nun curto período de tempo, nas zonas mais internas das Rías de Vigo e Arousa. As mostras recibidas, durante os picos de mortaldade, revelaron que a totalidade dos individuos analizados estaban infectados por *M. cochillia*, sendo as intensidades de infección moi elevadas (informes técnicos nº 11/14 e 12/14).

Táboa XIII- Prevalencias dos organismos simbiontes e alteracións detectados na rede de control patolóxico de berberecho (*Cerastoderma spp.*) en 2014.

Zona / Banco	Data mostraxe	Quist es bact.	Colonias Proc. Intracel.	Org. Proc. Manto	Gregarinas		<i>Marteilia</i>	<i>Perkinsus</i>	Haplosporidio		Ciliados		Trematodos			Turbelarios		Copépodos		Metazoos non identif.	FGHI/CPX	Neoplasia		
		Br	Br		<i>Nematospisis</i>	outras			Plasmodio	Esp.	Br	GD	Esprotoqu .	Metac. Enquist	Metac. nūas	<i>Urostoma</i>	<i>Paravortex</i>	Br	GD			Tipo A	Tipo B	
Barqueiro*	27/05/14	26,7	10,0	56,7	6,7	93,3	13,3	0,0	0,0	0,0	0,0	53,3	0,0	20,0	50,0	50,0	0,0	30,0	3,3	0,0	0,0	0,0	0,0	3,3
Espasante	26/05/14	6,7	46,7	30,0	3,3	83,3	16,7	0,0	0,0	0,0	0,0	63,3	0,0	3,3	6,7	13,3	0,0	20,0	3,3	0,0	0,0	3,3	3,3	0,0
Barallobre◊	27/05/14	33,3	33,3	50,0	10,0	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	83,3	0,0	3,3	13,3	16,7	0,0	3,3	20,0	0,0	0,0	26,7	6,7	0,0
Miño	26/05/14	6,7	31,0	56,7	26,7	93,3	3,3	0,0	0,0	0,0	0,0	70,0	0,0	16,7	3,3	16,7	0,0	3,3	37,9	0,0	0,0	20,0	0,0	0,0
Anllóns	26/05/14	23,3	86,7	53,3	6,7	100,0	3,3	0,0	0,0	0,0	0,0	100,0	3,3	10,0	13,3	90,0	3,3	10,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Camariñas	11/06/14	23,3	60,0	70,0	3,3	100,0	46,7	0,0	0,0	0,0	0,0	90,0	0,0	0,0	3,3	3,3	0,0	6,7	3,3	0,0	0,0	0,0	6,7	0,0
Muros	10/06/14	90,0	60,0	53,3	16,7	100,0	13,3	0,0	23,3	0,0	0,0	83,3	0,0	16,7	30,0	100,0	0,0	40,0	0,0	0,0	0,0	0,0	6,7	0,0
Noia*	09/06/14	20,0	43,3	33,3	0,0	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	93,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	6,7	0,0	0,0	0,0	0,0	10,0	6,7
A Pobra*	27/05/14	0,0	3,3	23,3	0,0	86,7	0,0	10,0	0,0	0,0	0,0	86,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	3,3	0,0	0,0	0,0	0,0
CabodeCruz	27/05/14	0,0	6,7	6,7	3,3	100,0	0,0	86,7	0,0	0,0	0,0	10,0	3,3	0,0	10,0	86,7	0,0	0,0	0,0	3,3	0,0	0,0	0,0	0,0
Cambados	26/05/14	0,0	73,3	23,3	0,0	100,0	3,3	3,3	0,0	0,0	0,0	73,3	0,0	3,3	0,0	30,0	0,0	13,3	10,0	0,0	16,7	0,0	0,0	0,0
Lourizán	16/06/14	90,0	20,0	30,0	0,0	100,0	13,3	6,7	0,0	0,0	0,0	86,7	0,0	3,3	13,3	16,7	0,0	6,7	6,7	0,0	3,3	3,3	6,7	
Moaña	27/05/14	73,3	66,7	13,3	10,0	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	73,3	0,0	6,7	3,3	40,0	0,0	13,3	0,0	0,0	10,0	0,0	6,7	3,3
Vilaboa*•	11/08/14	73,3	86,7	30,0	43,3	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	96,7	0,0	30,0	10,0	13,3	0,0	60,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Redondela*	26/05/14	26,7	16,7	10,0	20,0	100,0	0,0	26,7	0,0	0,0	0,0	83,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	3,3	3,3	3,3	3,3	0,0	0,0	0,0
Baiona*•	02/06/14	3,3	6,7	43,3	0,0	100,0	6,7	0,0	0,0	0,0	0,0	86,7	0,0	26,7	16,7	76,7	0,0	30,0	0,0	0,0	3,3	3,3	6,7	0,0

Proc: procariotas; Br: branquia, GD:glándula dígestiva; FGHI: focos grandes de infiltración hemocitaria intensa e CPX: Cockle Parasite X.

* detectáronse coccidios renais nalgúns exemplares; • detectáronse supostos coccidios en branquia; ◊ detectouse *Steinhausia* sp. nalgúns exemplares.

SOLÉNIDOS

3.2 SOLÉNIDOS

A rede de mostraxe de solénidos está integrada polos puntos de mostraxe indicados na táboa XIV e a época de recollida de mostras é no mes de xullo. Os solénidos foron incorporados á rede de control no 2011 por dous motivos principais. Por un lado, a susceptibilidade do longueirón vello (*Solen marginatus*) á parasitación por *Marteilia* sp. E por outro á necesidade de incorporar á rede de control algunha especie de molusco comercial na zona de producción GAL 07, onde non había ningún punto de mostraxe, e onde o longueirón (*Ensis siliqua*) é a especie de maior produción.

Táboa XIV. Localización dos puntos de mostraxe da rede de control de solénidos.

Ría	Zona	Banco	Especie
Fisterra	Fisterra	Praia de Langosteira	Longueirón
Arousa	Cabo de Cruz	Praia de Barraña	Longueirón vello
Vigo	Redondela	Pr. Vella	Longueirón vello

Os resultados obtidos desglósanse na **táboa XV**. O mais destacable foi a presenza de *Marteilia* sp. no longueirón vello de Cabo de Cruz, ao igual que na anualidade anterior. A prevalencia na mostra (50,0%) está dentro do rango no que xa fora detectada nesta especie anos atrás (Lopez and Darriba, 2006). Polo tanto, non houbo diferenzas significativas na presenza de *Marteilia* sp. nesta especie respecto a outros anos.

Dos demais organismos simbiontes rexistrados no longueirón vello (*S. marginatus*), os que aparecen nun maior número de exemplares son os ciliados nas branquias. Compre indicar que os ciliados son moi habituais en moluscos e soen considerarse como comensais que non causan efectos negativos no molusco, a non ser que aparezan a altas intensidades.

O longueirón (*E. siliqua*) de Fisterra tiña unha carga baixa, en xeral, de simbiontes salvo no caso dos ciliados na branquia, que como xa indicamos soen actuar como comensais sen chegar a provocar efectos negativos no hospedador. Outros protozoos simbiontes que destacan nesta especie son as gregarinas, que son habituais e que non aparecen causando danos nos tecidos nin en niveis que poidan indicar efectos negativos no banco. Como caso anecdótico, detectouse un trofozoito similar aos típicos dos protozoos do xénero *Perkinsus* en branquia.

Táboa XV- Prevalencias dos organismos simbiontes detectados na rede de control patolóxico de solénidos en 2014.

Especie	Zona / Banco	Data mostaxe	Quiste s bact.	Org. Proc. Intracel.			Gregarininas	<i>Marteilia</i> sp.	Ciliados		Trematodos		Turbelarios	Copépodos	Xerminoma				
				Br	Br	GD	outras		Br.	GD	Esporoqu.	Metac. Enquist	Metac. núas	Urastoma	Paravortex				
<i>E. siliqua</i>	Fisterra Langosteira*	21/07/2014	0,0	10,0	13,3	0,0	36,7	36,7	0,0	43,3	0,0	6,7	3,3	0,0	0,0	3,3	0,0	0,0	0,0
<i>S. marginatus</i>	Cabo de Cruz Pr. Barraña	28/07/2014	0,0	6,7	10,0	0,0	0,0	0,0	50,0	56,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
<i>S. marginatus</i>	Redondela Pr. Vella	30/07/2014	36,7	53,3	20,0	0,0	0,0	0,0	86,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	3,3	0,0	0,0	0,0

Proc: procariotas; Br: branquia, GD:glándula dígestiva.

* detectáronse coccidios renais nalgúns exemplares e un individuo con un trofozoito do tipo dos do xénero *Perkinsus*.

BIBLIOGRAFÍA

BIBLIOGRAFÍA

- Abollo, E., Ramilo, A., Casas, S.M., Comesaña, P., Cao, A., Carballal, M.J. & Villalba, A. 2008. First detection of the protozoan parasite *Bonamia exitiosa* (Haplosporidida) infecting flat oyster *Ostrea edulis* grown in European waters. *Aquaculture*. 274: 201-207.
- Berthe, F.C.J., Le Roux, F., Adlard, R.D. & Figueras, A. 2004. Marteiliosis in molluscs: A review. *Aquat. Living Resourc.* 17: 433-448.
- Carballal, M. J., Iglesias, D., Santamarina, J., Ferro-Soto, B. & Villalba, A. 2001. Parasites and pathologic conditions of the cockle *Cerastoderma edule* populations of the coast of Galicia (NW Spain). *J. Invertebr. Pathol.*, 78: 87-97.
- Carballal, M.J., Villalba, A., Iglesias, D. & Hine, P.M. 2003. Virus-like particles associated with large foci of heavy hemocytic infiltration in cockles *Cerastoderma edule* from Galicia (NW Spain). *Journal of Invertebrate Pathology*, 84: 234-237.
- Darriba, S., Ramilo, A., Abollo, E. & Villalba, A. 2010. Detection of *Perkinsus olseni* infecting the cockle *Cerastoderma edule* in Galicia (NW Spain). *Aquaculture Europe* 10. 356-357.
- Darriba, S., Ruiz, M. & López, C. 2012. Phage particles infecting branchial Rickettsiales-like organisms in banded carpet shell *Polititapes virgineus* (Bivalvia) from Galicia (NW Spain). *Dis. Aquat. Org.* 100:269-272.
- Figueras, A. & Novoa, B. 2011. Enfermedades de moluscos bivalvos de interés en Acuicultura. Publicaciones científicas y tecnológicas de la fundación OESA. 541 pp.
- Fuentes, J., Villalba, A., Zapata, C. & Alvarez, G. 1995. Effects of stock and culture environment on infections by *Marteilia refringens* and *Mytilicola intestinalis* in the mussel *Mytilus galloprovincialis* cultured in Galicia (NW Spain). *Dis. Aquat. Org.*, 21: 221-226.
- Iglesias, D. 2006. Estudio patológico de las poblaciones de berberecho *Cerastoderma edule* (L.) de Galicia. Memoria de Tesis doctoral. Universidad de Santiago de Compostela.
- López, M.C. & Darriba, S. 2006. Presence of *Marteilia* sp. (Paramyxidae) in the razor clam *Solen marginatus* (Pennant, 1777) in Galicia (NW Spain). *J. Invert. Pathol.*, 92:109-111.

- López, M.C., Villalba, A. & Carballal, M.J. 1998. Estudio Patológico de la Almeja Fina (*Ruditapes decussatus*) cultivada en Carril (Galicia). Marisqueo en Galicia. X. Penas Patiño, Sada, pp. 225-237.
- Montes, J. 1995. Estudio de la bonamiasis de la ostra plana (*Ostrea edulis* L.) en Galicia: Epidemiología y ciclo celular. Ed. Xunta de Galicia. 125 pp.
- Ossiander, F.J. & Wedemeyer, G. 1973. Computer program for sample size required to determine disease incidence in fish populations. *J. Fish. Res. Board Can.*, 30: 1383-1384.
- Robledo, J.A.F. & Figueras, A. 1995. The effects of culture-site, depth, season, and stock source on the prevalence of *Marteilia refringens* in cultured mussels (*Mytilus galloprovincialis* Lmk.) from Galicia, Spain. *J. Parasitol.*, 81: 354-363.
- Villalba, A., López, C. & Carballal, M.J. 1993. Parásitos y alteraciones patológicas de tres especies de almeja, *Ruditapes decussatus*, *Venerupis pullastra*, y *Venerupis rhomboides*, en las Rías Gallegas. *Actas IV Congreso Nac. Acuicult.*: 551-556.
- Villalba, A. 1995. Estudio de la marteiliasis del mejillón. Efectos de esta enfermedad en el mejillón cultivado en las rías gallegas. Ed. Xunta de Galicia. 139 pp.
- Villalba A, Carballal MJ, López C, Cabada A, Corral L & Azevedo C. 1999. Branchial rickettsia-like infection associated with clam *Venerupis rhomboides* mortality. *Dis. Aquat. Org.*, 6: 53-60
- Villalba, A., Carballal, M. J., & López, C. 2001. Disseminated neoplasia and large foci of heavy haemocytic infiltration in cockles *Cerastoderma edule* from Galicia (NW Spain). *Dis. Aquatic. Org.*, 46: 213-216.
- Villalba, A., Iglesias, D., Ramilo, A., Darriba, S., Parda, J.M., No, E., Abollo, E., Molares, J. & Carballal, M.J. 2014 Cockle *Cerastoderma edule* fishery collapse in the Ría de Arousa (Galicia, NW Spain) associated with the protistan parasite *Marteilia cochillia*.
- Villalba, A., Reece, K.S., Camino, M., Casas, S.M. & Figueras, A. 2004. Perkinsosis in mollusc: A review. *Aquat. Living Resource*. 17: 411-432.

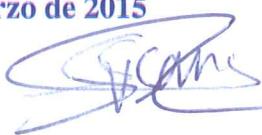
Os resultados expostos na presente memoria foron obtidos grazas ao traballo do persoal técnico da Unidade de Patoloxía do INTECMAR: Belén Alonso, Dolores Amo, Victoria E. Álvarez e Juana Mª Marchena, baixo a dirección da Dra. Susana Darriba Couñago como Xefa da Unidade, e ao persoal da Unidade de Mostraxe e Ecofisioloxía.

Agradecemos ás seguintes persoas e institucións a colaboración prestada:

Biólogos dos Departamentos Territoriais da Consellería do Medio Rural e do Mar.
Centro de Investigacións Mariñas de Corón (CIMA).
Asesores Técnicos das Confrarías do litoral galego.
Mariscadores, ostricultores e mitilicultores do litoral galego.

Vilaxoán, marzo de 2015

Autora:

Dra. Susana Darriba Couñago
Xefa da Unidade de Patoloxía
Instituto Tecnolóxico para o Control do Medio Mariño de Galicia
INTECMAR
Peirao de Vilaxoán s/n
36611 Vilagarcía de Arousa (Pontevedra)
España
Tfno.: +34 986 51 23 20/22
Fax: +34 986 51 23 00
sdarriba@intecmar.org
www.intecmar.org